

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. T.**, zast. JUDr. Jiřím Škodou, advokátem se sídlem v Chomutově, Příční 29, proti žalovanému: **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2004, č. j. 47 Az 788/2003 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 30. 11. 2004, č. j. 47 Az 788/2003 – 26 Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2003, č. j. OAM-5635/VL-11-P18-2002 a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Tento rozsudek doručil krajský soud do vlastních rukou žalobci dne 5. 1. 2005.

Dne 20. 1. 2005 podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Škodou na poštu v Chomutově 1 kasační stížnost proti výše označenému rozsudku krajského soudu. Podaná kasační stížnost neobsahovala údaj o tom, kdy byl stěžovateli doručen rozsudek krajského soudu č. j. 47 Az 788/2003 - 26.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

O doručení rozsudku krajského soudu stěžovateli Nejvyššímu správnímu soudu nevznikají žádné pochybnosti. Tento rozsudek byl stěžovateli do vlastních rukou, protože nebyl v řízení před krajským soudem zastoupen advokátem, doručen dne 5. 1. 2005. Stalo se tak na adresu P. S. p. R., zásilku podle údajů na dodejce stěžovatel vlastnoručně podepsal. Stěžovatel ani opak v kasační stížnosti netvrdí. Napadený rozsudek obsahoval také správné poučení o tom, že je proti němu možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu stěžovateli – tj. středa 5. 1. 2005. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – tj. dnem doručení, a to na středu 19. 1. 2005.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byla v daném případě středa 19. 1. 2005. Právní zástupce stěžovatele doručil dne 31. 8. 2005 Nejvyššímu správnímu soudu kopii podacího lístku, z jehož obsahu je zřejmé, že kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě až dne 20. 1. 2005. Byla-li kasační stížnost podána tohoto dne, byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána zjevně opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu